

polske og czechoslovakiske Eksempel og yde Bidrag til det for at muliggøre Udvidelse af dets Arbejde og understrege dets internationale Karakter. Af særlige Forslag fremkom et østrigsk om at oprette Stipendier for Studenter, der tilbragte September i Genève for at sætte sig ind i Forbundets Virksomhed; da dette Forslag vilde medføre Udgifter, ændredes det til et Ønske om, at de forskellige Stater vilde fremkalde Oprettelse af saadanne Stipendier. Dette er allerede sket i Danmark. Fra jugoslavisk Side mindedes med megen Iver om den tidligere Beslutning om Hjælp til krigsramte Lande til Forbedring af Bibliotheker og Samlinger. Det Ønske, der næres om Tilskud til Institutet i Paris, gaar ud paa, at de forskellige Stater skulde yde, eventuelt foranledige, at videnskabelige Fond yder Beløb svarende til det czechoslovakiske Tilskud. Dette er paa 15 000 Guldfrancs. Man tænker sig da de andre Staters Tilskud afpasset derefter i Henhold til den almindelige Skala for Ydelse til Forbundet. Under Genève-mødet naaedes en Aftale med den tyske Delegation om en Ordning, hvorefter den politiske Højskole i Berlin skulde delegere en af sine Medarbejdere som Medarbejder til Institutet i Paris og afholde Omkostningerne ved hans Arbejde dér (se nedenfor Bilag 1. II. 10.)

Gensidig Hjælp til nødstedte Befolkninger.

Forsamlingen billigede Forslaget om Bosættelsen af bulgarske Flygtninge. Den udtalte sin Overbevisning om, at denne Bosættelsesplans Udførelse ikke alene vilde lette stor Nød, men ogsaa være af Betydning for den økonomiske og sociale Udvikling i Bulgarien og styrke og forbedre det politiske Forhold mellem Bulgarien og Nabostaterne (se nedenfor Bilag 1. II. 9.)

III. Udvalg.

I 3. Udvalg behandlede tre Spørgsmaal af almen Betydning: den private Vaabenfabrikation, en serbisk Resolution om Anvendelse af Locarnoaftalernes Prin-

cipper og Tidspunktet for Nedrustningskonferencens Sammentræden.

Med Hensyn til den *private Vaabenfabrikation* anbefalede den franske Delegerede *Boncour* i Overensstemmelse med Raadets Standpunkt, at Spørgsmaalet skulde indgaa som et Led i Nedrustningskonferencens Arbejde, saa der ikke blev en særlig Konference om Vaabenfabrikationen. Dette Standpunkt støttedes af en Række Raadstater. Mod dette talte Hr. *Guerrero* (San Salvador), der forrige Aar havde været Ordfører for Beslutningen om at søge en særlig Konference samménkaldt til Forhandling om den private Vaabenfabrikation. Han hævdede Nødvendigheden af at udføre denne Beslutning. Han støttedes navnlig fra norsk og dansk Side. Resultatet blev, at Hr. *Jouhaux* foreslog en Resolution, der vel anbefalede Sagens Behandling af den almindelige Nedrustningskonference, men tilføjede, at hvis denne Konference ikke samledes før næste Forsamling, da skulde der indkaldes en særlig Konference om Vaabenfabrikation. Dette Forslag billigedes af Hr. *Guerrero* og dem, der havde været enige med ham. Til Resolutionen knyttedes endelig en stærk Opfordring til snarlig Ratifikation af Konventionen om *Vaabenhandel*.

Det af Jugoslaviens Delegerede *Markovitsch* rejste Spørgsmaal om Locarno-princippernes Anvendelse behandlede i et snævert Underudvalg (*Marinis, Markovitsch, Bernstorff, Onslow, Ishii, Lange, Guerrero*): Dette Udvalg udarbejdede Udkast til en Resolution, der anbefalede Anvendelse af Locarnotraktaterne med Hensyn til gensidige Garantiaftaler og Voldgiftsaftaler andet Steds.

Nogle af Udtrykkene var uklare; man kunde lægge ind i dem, at Locarnoaftalerne burde anvendes *overalt*. Fra dansk Side (*Munch*) ansaa man det for nødvendigt at søge denne Uklarhed fjernet; det hævdedes, at Aftalerne efter deres specielle Karakter, ikke kunde anvendes overalt; at der var Lande, hvor man ikke ansaa det for nyttigt at slutte gensidige Garantiaftaler, men mente, at saadanne kunde øge